

Sygn. akt **IC 1263/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Masłowska

Protokolant: Marta Krawiec-Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Państwowe S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **G. W.**

o zapłatę

wskutek sprzeciwu wniesionego przez stronę pozwaną G.W. od nakazu zapłaty wydanego przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla (...) we W. w dniu 6 lipca 2015 r. pod sygn. akt (...), zaskarżającego ten nakaz w zakresie kwoty 2.901,50 zł wraz z odsetkami oraz w zakresie kosztów procesu

I. zasądza od strony pozwanej G. W. na rzecz strony powodowej (...) Państwowe S.A. z siedzibą w W. kwotę 428,74 zł (słownie: czterysta dwadzieścia osiem złotych siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od 1 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo co do następujących kwot:

- **kwoty 389,88 zł z ustawowymi odsetkami od 16 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,**
- **kwoty 389,88 zł z ustawowymi odsetkami od 1 marca 2012 r. do dnia zapłaty,**
- **kwoty 415,48 zł z ustawowymi odsetkami od 1 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,**
- **kwoty 425,74 zł z ustawowymi odsetkami od 16 maja 2012 r. do dnia zapłaty,**
- **kwoty 425,74 zł z ustawowymi odsetkami od 31 maja 2012 r. do dnia zapłaty,**
- **kwoty 425,74 zł z ustawowymi odsetkami od 1 lipca 2012 r. do dnia zapłaty;**

III. zasądza od strony pozwanej G. W. na rzecz strony powodowej (...) Państwowe S.A. z siedzibą w W. kwotę 2.726 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt **IC 1263/15**

UZASADNIENIE

Pozwem z 29 czerwca 2015 r. (k.3-4) strona powodowa (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej G.W. kwoty 20.499,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi w sposób szczegółowo opisany

w pozwie, a ponadto o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Wskazała, że wyrokiem z 11 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla (...) nakazał eksmisję U. Z., A. Z. i Z. Z. należącego do strony powodowej lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W.. Pismem z 10 listopada 2011 r. strona powodowa doręczyła G.W. odpis tego wyroku, zwracając się o jego wykonanie. G.W. nie zastosowała się do wezwania, w związku z czym strona powodowa wystawiła noty księgowe dotyczące odszkodowania za niedostarczenie lokalu socjalnego. G. nie uregulowała należności wynikających z tych not. Osoby zajmujące lokal nieprzerwanie z niego korzystały w spornym okresie, nie uiszczając z tego tytułu żadnych należności. Dochodzona pozwem kwota obejmowała należności za okres od 1 grudnia 2011 r. do 30 kwietnia 2015 r., z tym że lipiec 2014 r. uznany został przez stronę powodową za rozliczony.

Nakazem zapłaty z 6 lipca 2015 r. (k.74), wydanym w postępowaniu upominawczym (sygn. akt (...)) Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu.

Strona pozwana G.W. wniosła sprzeciw (k.77-78) od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go do kwoty 2.901,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami i domagając się oddalenia powództwa w tej części, a ponadto wnosząc o zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów procesu. W pozostałym zakresie strona pozwana uznała powództwo. Strona pozwana podniosła, że w jej ocenie roszczenie strony powodowej za okres od 1 grudnia 2011 r. do 28 czerwca 2012 r. (wraz z odsetkami) uległo przedawnieniu. Strona pozwana wskazała, że termin przedawnienia wynosił 3 lata i wynikał z art. 118 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z 11 sierpnia 2011 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), Sąd Rejonowy dla (...) we W. nakazał pozwanym U. Z., A. Z. i Z. Z., aby opróżnili, opuścili i wydali stronie powodowej (...) Państwowym S.A. z siedzibą w W. lokal mieszkalny nr (...), położony przy ul. (...) we W.. Sąd orzekł ponadto, że pozwanym przysługuje prawo do lokalu socjalnego i wstrzymał wykonanie opróżnienia lokalu przez pozwaną do czasu złożenia przez G.W. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. W dniu 11 października 2011 r. Sąd stwierdził prawomocność tego orzeczenia.

Dowody:

- kopia odpisu wyroku z 11.08.2011 r. (k.16)

Lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...) stanowi własność (...) Państwowych S.A.

Dowody:

- wydruk z elektronicznej księgi wieczystej (k.17-37)

Pismem z 10 listopada 2011 r. strona powodowa przesłała G. W. kserokopię prawomocnego wyroku z 11 sierpnia 2011 r. w celu jego wykonania. Wskazała również, że w razie niedostarczenia lokalu socjalnego wystąpi z roszczeniem odszkodowawczym na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy o ochronie praw lokatorów oraz art. 417 k.c. Pismo doręczono stronie pozwanej w dniu 16 listopada 2011 r.

Dowody:

- kopia pism z 10.11.2011 r. (k.38) z dowodem doręczenia (k.39)

Strona pozwana nie dostarczyła lokalu socjalnego w celu umożliwienia wykonania wyroku z 11 sierpnia 2011 r.

bezsporne

(...) Państwowe S.A. wystawiły następujące noty księgowe, dotyczące odszkodowania za niedostarczenie lokalu socjalnego na potrzeby wykonania wyroku z 11 sierpnia 2011 r.:

- notę z 30 stycznia 2012 r., dotyczącą grudnia 2011 r., na kwotę 389,88 zł, płatną do 15 lutego 2012 r.,

- notę z 16 lutego 2012 r., dotyczącą stycznia 2012 r., na kwotę 389,88 zł, płatną do 29 lutego 2012 r.,
- notę z 15 marca 2012 r., dotyczącą lutego 2012 r., na kwotę 415,48 zł, płatną do 31 marca 2012 r.,
- notę z 19 kwietnia 2012 r., dotyczącą marca 2012 r., na kwotę 425,74 zł, płatną do 15 maja 2012 r.,
- notę z 10 maja 2012 r., dotyczącą kwietnia 2012 r., na kwotę 425,74 zł, płatną do 30 maja 2012 r.,
- notę z 12 czerwca 2012 r., dotyczącą maja 2012 r., na kwotę 425,74 zł, płatną do 30 czerwca 2012 r.,
- notę z 9 lipca 2012 r., dotyczącą czerwca 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną do 31 lipca 2012 r.,
- notę z 13 sierpnia 2012 r., dotyczącą lipca 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną do 31 sierpnia 2012 r.,
- notę z 12 września 2012 r., dotyczącą sierpnia 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną do 30 września 2012 r.,
- notę z 11 października 2012 r., dotyczącą września 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną do 30 października 2012 r.,
- notę z 13 listopada 2012 r., dotyczącą października 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną do 30 listopada 2012 r.,
- notę z 13 grudnia 2012 r., dotyczącą listopada 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 14 stycznia 2013 r., dotyczącą grudnia 2012 r., na kwotę 428,74 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 lutego 2013 r., dotyczącą stycznia 2013 r., na kwotę 428,74 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 marca 2013 r., dotyczącą lutego 2013 r., na kwotę 428,74 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 kwietnia 2013 r., dotyczącą marca 2013 r., na kwotę 437,65 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 20 maja 2013 r., dotyczącą kwietnia 2013 r., na kwotę 437,65 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 24 czerwca 2013 r., dotyczącą maja 2013 r., na kwotę 437,65 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 16 lipca 2013 r., dotyczącą czerwca 2013 r., na kwotę 437,65 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 2 września 2013 r., dotyczącą lipca 2013 r., na kwotę 454,70 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 2 września 2013 r., dotyczącą sierpnia 2013 r., na kwotę 454,70 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 23 października 2013 r., dotyczącą września 2013 r., na kwotę 511,13 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 18 listopada 2013 r., dotyczącą października 2013 r., na kwotę 511,13 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 31 grudnia 2013 r., dotyczącą listopada 2013 r., na kwotę 511,13 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 17 stycznia 2014 r., dotyczącą grudnia 2013 r., na kwotę 511,13 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 lutego 2014 r., dotyczącą stycznia 2014 r., na kwotę 511,13 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 marca 2014 r., dotyczącą lutego 2014 r., na kwotę 511,13 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 11 kwietnia 2014 r., dotyczącą marca 2014 r., na kwotę 514,78 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,

- notę z 13 maja 2014 r., dotyczącą kwietnia 2014 r., na kwotę 514,78 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 czerwca 2014 r., dotyczącą maja 2014 r., na kwotę 514,78 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 11 lipca 2014 r., dotyczącą czerwca 2014 r., na kwotę 514,78 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 12 sierpnia 2014 r., dotyczącą lipca 2014 r., na kwotę 0 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania (nota uregulowana ze zwrotu z rozliczenia wodomierzy na 30 czerwca 2014 r.),
- notę z 22 września 2014 r., dotyczącą sierpnia 2014 r., na kwotę 298,98 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 13 października 2014 r., dotyczącą września 2014 r., na kwotę 468,28 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 18 listopada 2014 r., dotyczącą października 2014 r., na kwotę 802,23 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 8 grudnia 2014 r., dotyczącą listopada 2014 r., na kwotę 802,23 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 15 stycznia 2015 r., dotyczącą grudnia 2014 r., na kwotę 802,23 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 9 lutego 2015 r., dotyczącą stycznia 2015 r., na kwotę 802,17 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 11 marca 2015 r., dotyczącą lutego 2015 r., na kwotę 802,23 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 15 kwietnia 2015 r., dotyczącą marca 2015 r., na kwotę 802,23 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania,
- notę z 14 maja 2015 r., dotyczącą kwietnia 2015 r., na kwotę 802,23 zł, płatną w ciągu 14 dni od daty otrzymania.

Dowody:

- kopie not księgowych (k.40-60) z dowodami doręczenia (k.61-73)

Sąd zważył, co następuje:

W zakresie, w jakim nakaz zapłaty został zaskarżony, powództwo było uzasadnione jedynie częściowo.

Zgodnie z art. 505 § 2 k.p.c. nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym traci moc w części zaskarżonej sprzeciwem. Z art. 504 § 2 k.p.c. wynika natomiast, że nakaz zapłaty, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie sprzeciwu, ma skutki prawomocnego wyroku. W związku z tym, że nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie został zaskarżony tylko w części, Sąd na obecnym etapie postępowania ograniczył się do rozpoznania sprawy w zakresie, w jakim wniesiono sprzeciw, a zatem co do kwoty 2.901,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od 1.12.2011 r. do 28.06.2012 r. oraz kosztów procesu.

Stan faktyczny w sprawie nie był między stronami sporny, podobnie jak zasada odpowiedzialności strony pozwanej oraz wysokość należności, jakie strona pozwana powinna uiszczać z tytułu niedostarczenia lokalu socjalnego osobom, które zajmują lokal strony powodowej mimo wydania prawomocnego wyroku eksmisyjnego. Jedyną okolicznością sporną między stronami było to, czy i w jakim zakresie roszczenia strony powodowej uległy przedawnieniu.

Zgodnie z art. 18 ust. 5 ustawy z 21.06.2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2001 r., nr 71, poz. 733 ze zm., dalej u.o.p.l.), jeżeli gmina nie dostarczyła lokalu socjalnego osobie uprawnionej do niego z mocy wyroku sądowego, właścicielowi przysługuje roszczenie odszkodowawcze do gminy na podstawie art. 417 k.c. Stosownie do treści art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub

jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Aby zatem ustalić odpowiedzialność wynikającą z tego przepisu, w pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania (zaniechania), z którego wynikała szkoda, przy czym nie chodzi o każde działanie, lecz o działanie „przy wykonywaniu władzy publicznej”, w sferze tzw. imperium (roszczenie z art. 417 k.c. nie dotyczy więc działań związanych z występowaniem przez tego rodzaju jednostkę jako podmiot stosunków cywilnoprawnych). Następnie niezbędne jest wykazanie, że działanie lub zaniechanie było bezprawne. W dalszej kolejności wykazać należy szkodę oraz związek przyczynowy między szkodą a działaniem lub zaniechaniem podmiotu realizującego władzę publiczną. W przeciwieństwie jednak do podstawowego reżimu odpowiedzialności deliktowej wskazanego w art. 415 k.c., na gruncie art. 417 k.c. nie ma konieczności wykazywania zawinienia podmiotu, który szkodę spowodował (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z 18.10.2011 r., III CZP 25/11, OSNC 2012/2/15).

W sprawie poza sporem pozostawało, że wyrokiem z 11.08.2011 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), Sąd Rejonowy dla (...) zobowiązał G.W. do dostarczenia lokalu socjalnego osobom wskazanym w treści tego wyroku, tj. U. Z., A. Z. i Z. Z.. Nie było również sporne, że strona pozwana nie wykonała tego obowiązku niezwłocznie po wezwaniu jej przez stronę powodową. Poza sporem było także, że strona pozwana winna w związku z powyższym uiszczyć odszkodowanie na rzecz strony powodowej, w kwotach wynikających z not księgowych złożonych wraz z pozwem, w terminie oznaczonym w tych notach. Nie było również sporne, że należności te nie zostały uregulowane przez pozwaną G.. Spór w sprawie ograniczył się do tego, czy strona pozwana skutecznie zgłosiła zarzut przedawnienia roszczeń strony powodowej.

Roszczenia majątkowe, jak wynika z treści art. 117 § 1 k.c., co do zasady ulegają przedawnieniu. Art. 117 § 2 k.c. stanowi natomiast, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Na mocy art. 118 k.c. co do zasady termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepisy szczególne mogą jednak w sposób odmienny regulować powyższe terminy. W szczególności, jak stanowi art. 442¹ § 1 zd. 1 k.c., roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Odpowiedzialność z art. 18 ust. 5 u.o p.l., jak wskazano wcześniej, oparta jest na modelu przewidzianym art. 417 k.c., a zatem jest odpowiedzialnością deliktową (za czyn niedozwolony), na co wskazał Sąd Najwyższy m.in. w uzasadnieniu wyroku z 7.12.2007 r. (III CZP 121/07, OSNC 2008/12/137). Do przedawnienia roszczeń z tego tytułu znajduje zatem zastosowanie art. 442¹ § 1 zd. 1 k.c., nie zaś – jak to wywodziła strona pozwana – trzyletni okres przedawnienia przewidziany dla roszczeń okresowych w art. 118 k.c.

Odszkodowanie przewidziane art. 18 ust. 5 u.o p.l. nie jest świadczeniem okresowym. Okresowy charakter mają wyłącznie świadczenia, które uiszczać winna osoba zajmująca lokal bez tytułu prawnego, na mocy art. 18 ust. 1 u.o p.l., który stanowi, że osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. G. natomiast ponosi odpowiedzialność na ogólnych zasadach, na podstawie art. 417 k.c., a ten przepis, w odróżnieniu od przepisu art. 18 ust. 1 u.o p.l., nie nadaje takim roszczeniom charakteru okresowego. Roszczenia właściciela lokalu względem G. dotyczą niedostarczenia lokalu socjalnego, a zatem zaniechania ze strony władzy publicznej mającego charakter ciągły. Należne odszkodowanie ma charakter jednorazowej opłaty za cały okres objęty roszczeniem – do decyzji wierzyciela należy, czy będzie domagał się tego odszkodowania sukcesywnie i cyklicznie za mniejsze okresy, czy też jednorazowo za cały okres zaniechania; możliwość częściowego dochodzenia roszczeń nie czyni jednak tego świadczenia okresowym.

Pojawia się w związku z tym pytanie, jak rozumieć należy „dzień, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie” na gruncie badanego stanu faktycznego. Zdaniem Sądu co do zasady szkoda strony powodowej polega na nieotrzymaniu przez nią należności za lokal – czy to w postaci czynszu najmu, czy to w postaci jego ekwiwalentu uiszczanego przez osobę zajmującą lokal bez tytułu prawnego na podstawie art. 18 ust. 1 u.o p.l. Jak wynika z not księgowych, strona powodowa ustaliła wysokość odszkodowania, odwołując się do naliczanych opłat za lokal za kolejne miesiące; noty te wystawiane były z dołu, po ukończeniu każdego miesiąca, i dotyczyły świadczeń z tytułu zaliczkowych opłat niezależnych od właściciela oraz opłaty za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego, stanowiącej ekwiwalent czynszu.

Szkoda powstała wobec powyższego wskutek tego, że osoba zajmująca lokal bez tytułu prawnego nie zapłaciła należnego właścicielowi odszkodowania.

Pozew w rozpoznawanej sprawie wniesiony został 29.06.2015 r., zatem przedawnione są te roszczenia, co do których strona powodowa dowiedziała się o szkodzie (tj. o wysokości nieuiszczonych należności za lokal, z którego nie mogła normalnie korzystać) przed 29.06.2012 r., tj. te roszczenia, co których odszkodowanie z art. 18 ust. 1 u.o.p.l. stało się wymagalne przed tą datą i nie zostało zapłacone przez osobę zajmującą lokal bez tytułu prawnego. Odpowiedzialność tej osoby i odpowiedzialność G. jest odpowiedzialnością in solidum, zatem uiszczenie odszkodowania z art. 18 ust. 1 u.o.p.l. przez zajmującego lokal zwalnia G. z obowiązku uiszczenia odszkodowania z art. 18 ust. 5 u.o.p.l. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7.12.2007 r., III CZP 121/07, OSNC 2008/12/137).

Przedawnione były zatem przede wszystkim te należności, co do których noty księgowe zostały wystawione przed 29.06.2012 r.: (1) nota za grudzień 2011 r. (k. 40) – na kwotę 389,88 zł, (2) nota za styczeń 2012 r. (k. 41) – na kwotę 389,88 zł, (3) nota za luty 2012 r. (k.41v) – na kwotę 415,48 zł, (4) nota za marzec 2012 r. (k.42) – na kwotę 425,74 zł, (5) nota za kwiecień 2012 r. (k.42v) – na kwotę 425,74 zł, (6) nota za maj 2012 r. (k.43) – na kwotę 425,74 zł. Co do tych należności Sąd w punkcie II wyroku oddalił powództwo, tak co do należności głównej, jak i należności odsetkowych.

Strona pozwana domagała się również, aby za przedawnione uznać należności za czerwiec 2012 r., objęte notą księgową z 9.07.2012 r. (k.43v) na kwotę 428,74 zł. W tym zakresie Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, jakoby roszczenia uległy już przedawnieniu. Odszkodowanie z art. 18 ust. 5 u.o.p.l. nie jest czynszem, który jest płatny z góry do 10-tego dnia miesiąca. Jest należnością powstałą dopiero po zaistnieniu szkody, zaś skoro strona powodowa konstruuje swe roszczenie odszkodowawcze jako ekwiwalent świadczeń należnych za korzystanie z lokalu w danym miesiącu, to szkoda w takim rozumieniu powstać może dopiero po zakończeniu miesiąca, gdy wymagalne stanie się roszczenie względem osoby zajmującej lokal bez tytułu prawnego o zapłatę kwoty wskazanej w art. 18 ust. 1 u.o.p.l. Odszkodowanie to płatne jest z dołu i staje się wymagalne pierwszego dnia następnego miesiąca – i analogicznie też w tym najwcześniej terminie wymagalne stanie się odszkodowanie z art. 18 ust. 5 u.o.p.l., w zakresie którego G. odpowiada in solidum z osobą zobowiązaną na mocy art. 18 ust. 1 u.o.p.l. Wobec tego o szkodzie rozumianej jako nieuiszczenie świadczeń za korzystanie z lokalu w czerwcu 2012 r. strona powodowa dowiedziała się dopiero 1.07.2012 r., tj. w dniu, w którym wymagalne stało się jej roszczenie o zapłatę odszkodowania z art. 18 ust. 1 u.o.p.l. i odszkodowanie to nie zostało zapłacone przez osobę zajmującą lokal. Z tego względu nie można przyjąć, że w chwili wystąpienia z pozwem roszczenie o zapłatę powyższej kwoty uległo przedawnieniu.

Z tych przyczyn w punkcie I wyroku Sąd orzekł ponownie w zakresie objętym zaskarżeniem i zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę objętą notą z k.43v, tj. kwotę 428,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 1.08.2012 r. do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c., mając na uwadze, że w wezwaniu do zapłaty (nocie księgowej z 9.07.2012 r.) wskazano jako termin płatności 31.07.2012 r. Wobec tego od 1.08.2012 r. strona pozwana pozostawała w opóźnieniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Strona pozwana zaskarżyła orzeczenie o kosztach w całości, zatem konieczne stało się rozstrzygnięcie w tej kwestii przy uwzględnieniu całościowego wyniku postępowania. Żądanie pozwu dotyczyło zapłaty kwoty 20.499,83 zł, zaś oddalono powództwo jedynie co do kwoty 2.472,46 zł; w związku z tym (...) S.A. przegrała spór tylko co do 12%, wygrała go zaś co do 88%. Strona powodowa poniosła koszty w łącznej kwocie 3.425 zł (w tym: opłata sądowa od pozwu 1.025 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 2.400 zł; nie przedstawiono natomiast potwierdzenia uiszczenia kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wobec czego tej kwoty nie uwzględniono), mogła zatem domagać się zwrotu 3.014 zł (= 88% x 3.425 zł). Strona pozwana poniosła koszty procesu w wysokości 2.400 zł (koszty zastępstwa), mogła zatem domagać się zwrotu 288 zł (= 12% x 2.400 zł). Po wzajemnym zniesieniu kosztów do zapłaty pozostaje 2.726 zł (= 3.014 zł – 288 zł) i taką też kwotę Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej w punkcie III wyroku.